

עמ"ת (חיפה) 50543-09-24 - טום סרויה נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 50543-09-24 - טום סרויה ע"י נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 50543-09-24

טום סרויה ע"י

ב"כ עו"ד כרייף

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[24.09.2024]

כבוד השופט ניצן סילמן

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום בקריות (כב' השופט וסרקרוג) מיום 18.9.24 הקובעת קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה המצדיקה הישארות העורר במעצר בית מלא בבית הוריו בנהריה.

רקע בתמצית -

- נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו, בין היתר, עבירות סחר סמים, חלקן בצוותא עם נאשם נוסף, אייל דניאל אשתו (להלן: "אייל"), עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט.
- כתב האישום מייחס לעורר עם אייל שורת עבירות הנוגעות לסחר בסמים בצוותא בין היתר באמצעות המכשיר הנייד של העורר, והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. כתב האישום מייחס לעורר ארבעה אישומים מתוך 13 האישומים הכלולים בו, אישומים מס' 2, 11, 12 ו-13, כפי שיפורט להלן.
- אישום מס' 2 - מייחס לעורר סחר ואספקת סם מסוכן בצוותא עם אייל - אישום זה מתייחס למספר עסקאות אך הרלבנטיות לעורר היא עסקה מיום 05.08.24 אז שלח מר איברהים הודעה באמצעות הטלגרם במטרה לרכוש 1.5 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין בכרמיאל. באותו יום סביב השעה 22:58 או בסמוך לכך הגיעו שני הנאשמים למקום המפגש ברכב המאזדה ומכרו לאברהים את הסם המסוכן תמורת 850 ₪.
- אישום מס' 11 - מייחס לשני הנאשמים עסקת סחר בסמים. בתאריך 05.08.24 שלח גיא הודעה באמצעות יומוון טלגרם במטרה לרכוש סם מסוג M.D כאשר באותו יום לאחר שגובשו פרטי העסקה על ידי גורם שאינו ידוע למאשימה הגיעו הנאשמים ברכב מאזדה לתחנת דלק בראש פינה ומכרו לגיא את הסם תמורת 1,400 ₪.

5. אישום מס' 12 - באישום זה מיוחסים לעורר שתי עבירות של סחר בסמים: עסקה ראשונה מיום 21.03.24 כאשר מיכאל שלח הודעה ואטסאפ לעורר כדי לרכוש סם מסוג "דוקטור" והגיע לאחר מכן לקבל את הסם ושילם לעורר את הכסף; עסקה שניה מיום 04.06.24 לאחר שאותו מיכאל שלח לעורר הודעה נוספת לוואטסאפ במטרה לרכוש סם דוסה, כאשר העורר הטמין את הסם המסוכן בעציץ בסמוך למקום המפגש ומיכאל הגיע לאחר מכן לקחת את הסם.
6. אישום מס' 13 - באישום זה יוחסו לעורר עבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט בצוותא. ביום 06.08.24 בשעה 02:15 הציבו שוטרים מחסום שגרתי בנהריה וסימנו לשני הנאשמים לעצור את רכבם (אייל נהג והעורר ישב לצדו) לצורך בדיקה שגרית. הנאשמים ברחו מהמחסום לרחוב שז"ר 17 בנהריה. במסגרת חיפוש שנערך ברכב נתפסו סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית לרבות במשענת היד בתוך מעטפה לבנה, 6 מנות בשקית ניילון שקופה, שקית ניילון שקופה נוספת עם MDMA. בהמשך נלקחו הנאשמים לתחנת משטרת נהריה במעמד זה שיבשו מהלכי משפט באופן שהעורר החביא סמים מסוגים שונים באזור חלציו.
7. העורר נעצר ביום 06.08.24, ושוחרר על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה במסגרת עמ"י 53229-08-24 בהתאם להחלטה מיום 22.08.24 בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בבית הוריו.
8. העורר חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועתר לשחרורו לאלתר וללא תנאים מגבילים כלשהם.
9. בתאריך 10.09.24 אישר ביהמ"ש קמא לעורר חלונות התאווירות יומיים משך שעתיים.
10. בהחלטה, נשוא הערר דנן, קבע ביהמ"ש קמא כדלקמן -
- א. המשיבה הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה ממשיות ואף מבוססות היטב לשלב זה של הדיון (לכל הפחות ביחס לאישומים המרכזיים המיוחסים לעורר, אישומים מס' 12 ו-13).
- ב. אישום מס' 13 הוא אחד האישומים המרכזיים המיוחסים לעורר. ביהמ"ש קמא בהחלטתו התייחס לטענות ב"כ העורר ביחס לאישום זה, ובין היתר, לטענה כי העורר החביא את הסמים בחלציו, אך עשה זאת מתוך לחץ בלבד, ואין בפעולה זו כדי ללמד על זיקה כלשהי שלו לאותם סמים; העורר לקח טרמפ תמים מת"א עם חבר לנהריה, הרכב שבו נסע הוא רכב שכור, שלא על ידו, ולכן לא יכול היה לדעת כי ברכב הוסלקו סמים; לא נמצאו טביעות אצבע שלו על שקיות הסמים; דוחות הפעולה שקריים מגמתיים בניגוד למה שניתן לראות במצלמות הגוף של השוטרים. משכך החיפוש שנערך ברכב לא נעשה כדין, לא הוצגה שרשרת סם ורק אחרי שני חיפושים נמצא לפתע סם ולא בהלימה ל"ריח" שהוביל לחיפוש; בשני החיפושים הראשונים לא נמצא דבר ולא ברור באילו נסיבות נערך החיפוש השלישי.

ג. נקבע כי המשיבה הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה ממשיות שיש בהן כדי ללמד על זיקתו של העורר לסמים שנתפסו ברכב הגם שמדובר היה ברכב שכור; העורר עצמו אישר כי החביא בתחתונו סמים שהיו ברכב; המשיבה הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה לכך שהרכב שבו נסעו הנאשמים לא עצר, למרות ששוטרי המחסום סימנו לו לעצור - מדוח הפעולה של השוטר ח'ורי גם עולה, כי שותפו סימן לרכב לעצור גם תוך כדי שימוש בצופר שיש בתוך הניידת, הפעלת אורות כחולים ותוך הדלקת האור הגבוה שיש בניידת. למרות זאת הנאשמים לא עצרו עד אשר השוטרים חסמו את הרכב.

ד. בתרגיל חקירה שנערך לנאשמים ביום 22.08.24, נשמע העורר אומר לאייל "מה שמצאו עלי אני יקבל תיק על החזקה", בהמשך אייל אומר לעורר כי אילו היה מחביא כנדרש את הסמים שנתפסו ברכב הם לא היו עצורים וכי אם היה מחביא את הסמים במקום מוצנע הם לא היו עצורים. העורר מציין כי: "השוטר שהוריד את התחתון אמי לי עכשיו אתה אכלת אותה" בנוסף במהלך כל תרגיל החקירה העורר לוחש לאייל, ואומר "הפללנו את עצמנו". באותו תרגיל חקירה העורר לא מכחיש כי חשב לברוח מהרכב אך אומר לאייל כי אם היה בורח היה משאיר את אייל לבד כאשר אייל אומר לו שניתן אכן לראות בסרט שהוא עומד לברוח מהרכב. ה. כאשר בחקירת העורר מיום 25.08.24, הוטחו בו הדברים המפלילים לכאורה שמסר בתרגיל החקירה, בחר לשמור על זכות השתיקה.

ו. באשר לטענה כי החיפוש שנערך לא היה חוקי, נקבע כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי מדובר בחיפוש לא חוקי, שכן עולה, שאחד השוטרים אכן הריח ריח של סמים, כפי שגם עולה מדוח תובנות גוף של מצלמות השוטרים ולכך יש להוסיף כמויות הסם שנתפסו ברכב כאשר העורר עצמו אישר כי החביא סמים נוספים שהיו ברכב בתחתונו במעמד שבו עוכבו. לכן לכל היותר טענות אלה יתבררו בהליך העיקרי.

ז. צפייה בסרטון שסומן "מצלמת גוף שוטרים" השוטר בתחילת הסרטון אומר: "סימנתי לך לעצור למה לא עצרת" ומיד לאחר פתיחת הדלת, השוטר אומר: "יש סמים באוטו? אני מריח ריח של סם". נוסף על כך, בתחילת החיפוש, השוטרים ביקשו שרק הנהג ירד לשם ביצוע החיפוש על גופו, בזמן זה, מצלמת הגוף של אחד השוטרים צילמה את העורר שם שקית במכנסים שלו.

ח. באשר לטענה כי נערכו 3 חיפושים ברכב עד אשר נמצא הסם, הרי שמדוח תובנות גוף של אחד השוטרים עולה כי הסמים נתפסו בשטח ואף הוצגו לחשוד - ככל הנראה אייל, ורק לאחר מכן השוטר נסע ולקח את הרכב לתחנה. אמנם בתחנה נערך חיפוש נוסף שאז ראה השוטר נח'לה כי השוטר סוהיל מוציא מהרכב דבר נוסף, אלא שהחשוד לוקח אחריות על מה שהוצא מהרכב, כאשר נראה שמדובר בסכין.

ט. די בקיומן של ראיות לכאורה ממשיות ביחס לאישום זה ולעבירות המיוחסות לעורר כדי להקים גם עילת מעצר (הן מסוכנות בשל עבירות סמים והן שיבוש).

י. גם ביחס לאישום מס' 12 המשיבה הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה. אשר לטענת ב"כ העורר כי מאחר שסוג הסם "דוקטור" לא נכלל בפקודת הסמים היה על המשיבה להציג חוות דעת המלמדת שהתרכובת של אותו חומר אכן כלולה בפקודה, נקבע בין היתר כי בתיק החקירה קיים מזכר של רכז מודיעין מר חוסאם אמון שאישר, כי מתוקף תפקידו כרכז מודיעין מזה כ-10 שנים הוא מזהה את שמות הסמים בקודים כשהסם דוקטור מזהה כאבקה לבנה - שהיא למעשה קוק מעורב עם MDMA וכן מסמך נוסף ממטא"ר שכותרתו "זרקור: סם דוקטור" המפרט כיצד הסמים שמורכבים תחת הכינוי "דוקטור" כלולים בפקודת הסמים.

יא. המשיבה הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לאישומים 2 ו-11, אך כאמור די בשני האישומים הקודמים כדי להקים עילת מעצר ודאי שלצורך המשך הותרת העורר בתנאים מגבילים עד לתום ההליכים הפליליים נגדו.

יב. באשר לאישומים אלה המשיבה גם הפנתה לאיכונים שנערכו לנייד בו השתמש העורר, כאשר אותם בסמוך למקומות בהן בוצעו לכאורה אותן עסקאות סמים יחד עם התכתבויות בטלפון שלו המלמדות לכאורה על מעורבותו בעסקאות סמים.

יג. המשיבה הסתמכה על איכונים לטלפון ע"ש אביו של העורר, כאשר העורר בחקירתו מיום 06.08.24 אישר שזה מספר הנייד שלו שבו הוא משתמש כבר 3 שנים. על כן הטענה כי היה גם בנתניה במועד זה על בסיס איכון נ/6 המתייחס לכך שבשעה 22:29 היה בנתניה אין בה כדי להפריך בשלב זה את הראיות נגד העורר, כאשר אישום 11 מתייחס לכך ששני הנאשמים הגיעו ביום 05.08.24 סביב השעה 20:30 - לתחנת דלק בראש פינה. יד. בעניינו של העורר מתקיימת עילת מעצר סטוטורית ביחס לעבירות סמים וכן עילת מעצר שעניינה שיבוש מהלכי משפט לאחר שלא נרתע מלשבש החקירה ולהחביא את הסמים, גם בזמן שהשוטרים עורכים חיפוש ברכב. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של העורר, אשר כבר כולל הרשעה בתחום הסמים - עבירות מיום 21.03.2020 - כתב אישום מתוקן בת"פ 55384-05-22 שם הודה והורשע עוד בחודש ינואר 2023 בעבירה של סחר בסמים מסוכנים והסתייעות ברכב לביצוע עבירה, כאשר תיק זה עודנו תלוי ועומד וממתין לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש. גם אותו הליך תלוי ועומד לא הרתיע לכאורה את העורר מביצוע אותן עבירות בתחום הסמים. טו. לאור כל האמור הורה ביהמ"ש קמא כי העורר יוותר באותם תנאים מגבילים בהם הוא שוהה היום, בנוסף לחלונות התאוררות שאושרו בהחלטה מיום 10.09.24, וזאת עד לתום ההליכים הפליליים נגדו. טענות העורר -

1. החיפוש שנערך ברכב השכור לא חוקי - הרכב לא נעצר בשל בריחה ממחסום, אלא מאחר והנהג לא חגר חגורת בטיחות; אפשרות אפסית כי השוטר הריח סמים של מריחואנה במשקל כה נמוך מהול עם טבק; בחיפוש הממושך ברכב, כפי שצולם במצלמות הגוף של השוטרים, לא נמצא קנבים, וגם לא בחיפוש השני
2. לא ניתן משקל לכך, שבחיפוש שלישי ע"י חבלן, שלא תועד ושלא מילא דו"ח, וכפועל יוצא מכך גם אין שרשרת מוצג, נמצא אותו קנביס
3. העורר לא שכר את הרכב, לא ידע על הימצאות הסמים ברכב ולא נמצאו טביעות אצבע שלו על אריזות הסמים.
4. הנאשמים לא הוזהרו לפני שתוחקרו בשטח.
5. "דוקטור" אינו נמנה על רשימת הסמים האסורים בפקודת הסמים המסוכנים
6. בהתאם לאיכון הטלפון של העורר, במועד העסקאות ביום 5.8 היה בנתניה. טענות המשיבה -
7. החלטת ביהמ"ש קמא מנומקת ומתייחסת לכלל טענות העורר.
8. העורר קשר עצמו לרכב כבר משעות הצהריים ביום מעצרו. הרכב בהתאם למצלמות הנץ היה בצומת עכו מזרח כשהאיכון מראה כי בשעה 22:29 העורר היה בתחנת דלק סונול בכפר מסריק.
9. במצלמות הגוף של השוטרים רואים את הסלקת הסמים באזור חלציו של העורר. הכרעה -
10. לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בראיות הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, מהנימוקים המפורטים להלן.
11. ראשית, בכל הנוגע למודעות העורר להימצאות סמים ברכב, איני רואה להתערב בהחלטת ביהמ"ש קמא על קיומן של ראיות לכאורה ממשיות שיש בהן כדי ללמד על זיקתו של העורר לסמים שנתפסו ברכב הגם שמדובר היה ברכב שכור. ההחלטה מנומקת ומבוססת כדבעי על חומר החקירה בתיק ואין כל הצדקה להתערבות.

12. שנית, דין טענות העורר ביחס לאיכנו בנתניה ביום 5.8 במועד העסקאות המפורטות באישומים 2 ו- 11 - להידחות. בהתאם לפלט מחת"ק של הנייד בו השתמש העורר עולה כי ביום 5.8 בשעה 22:29 הוא מאוכן בתחנת הדלק סונול בכפר מסריק (מוצג ז); רכב המאזדה, אליו קשר עצמו העורר משעות הצהריים, מתועד במצלמות עין הנץ ביום 5.8 בשעה 21:13 בצומת עכו מזרח, ובשעה 22:45 בצומת גילון כביש 85 למזרח (מוצג כב); האיכון 'הנוגד' אינו איכון אלא כתובת מנוי מחייג ועל כן אין סתירה או מהפך ראייתי.
13. שלישית, לאחר צפייה בסרטון- ממצלמות גוף של השוטרים עולה כי לאחר שנעצר הרכב השוטר פונה לאייל ושואל אותו למה לא עצר כשסימן לו. אייל מכחיש שהשוטר סימן לו לעצור, ובתגובה השוטר השני אומר כי סימן לו לעצור וכרז לו. בהמשך שואל השוטר את אייל, אם יש משהו אסור ברכב, אם יש סמים כי הוא מריח ריח של סם. האמור תואם את המצוין בדו"חות הפעולה של השוטרים.
- די באמור לשלב הלכאורי דנן כדי להקים יסוד סביר לחשד המצדיק ביצוע חיפוש ברכב ועל כן טענות חוקיות החיפוש, בוודאי לשלב זה, אין להן על מה לסמוך.
14. רביעית, טענות העורר ביחס למהימנות השוטרים דינן להתברר בתיק העיקרי. כידוע, בשלב זה ביהמ"ש אינו נדרש למהימנות עדים ומשקלן של ראיות, ורק פרכות וסתירות מהותיות תשלולנה התשתית. במקרה דנן, כאמור, תיעוד מצלמות הגוף תואם דו"חות הפעולה והממצאים סופו של יום ברכב, ועל כן, איני מוצא מקום סתירה מהותית הפוגמת בעוצמת התשתית.
15. ככלל, מקומן של טענות בדבר קבילות ראיות להתברר במסגרת ההליך העיקרי (ראה - בש"פ 5612/18 גבאי נ' מדינת ישראל, מיום 23.8.18). בשלב המעצר אין מניעה להסתמך על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן ייחשבו לראיות קבילות בהליך העיקרי (בש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל, מיום 31.12.14).
16. ביחס לטענות העורר על כשרות החיפוש ברכב, יפים לענייננו דברי כב' השופט מינץ בבש"פ 1495/20 דניאל כגן נ' מ"י, מיום 15.3.20 כדלקמן -
- "...אלא שחיפוש שלא על פי צו מותר לשוטר, בין היתר, אם יש לשוטר יסוד להניח "שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב" (סעיף 25(1) לפסד"פ). בענייננו, הרקע לחיפוש תואר במסגרת דוח פעולה מיום 6.9.2019 שערך הקצין איתי בוכריס (מסמך מ"ו בתיק החקירה) בו מסופר כיצד ביום 5.9.2019 בשעה 22:50 נעצר באזור באר שבע חשוד בשם נאוף אבו עסא כאשר ברשותו אקדח טעון. בהמשך לכך, הורה הקצין לצוות הבילוש להיכנס לדירה מושא ענייננו, שבה על פי החשד שהתעורר, ישנם חשודים נוספים הקשורים לאותו אבו עסא. על פניו אפוא היה בחשד זה שהעלה מעצרו של אבו עסא כדי להצדיק לכאורה את החיפוש בדירה בסמיכות זמנים למעצר, אף ללא צו שיפוטי.
- וכפי שנפסק זה מכבר במסגרת רע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2012) (להלן: עניין בן חיים):

"מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטף שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטף בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטף שערך את החיפוש (ראו והשוו בג"ץ 465/75 דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(1) 337, 349-353 (1975))." (שם, פסקה 16 לפסק דינה של הנשיאה ד' בייניש).

...

מכל מקום גם סוגיית המשקל שיש לתת לראיות שנתפסו חרף קיומם של פגמים בחיפוש בעניין זה, לרבות אי רישום דחיפות החיפוש בפרוטוקול, הינה עניין למותב שידון בעניינם של העוררים בתיק העיקרי (וראו: בש"פ 5201/15 בוסקילה נ' מדינת ישראל (6.8.2015)).

16. ניתן היה לסיים ההחלטה כאן; עם זאת רואה אני לפרט כמה נקודות, ולו בבחינת מעלה מן הצורך.
17. כידוע, קיימת מקבילית כוחות- עצמת הראיות, עצמת העילה, ומכאן, מגבלות החירות המתאימות לנאשם הספציפי באישום הספציפי.

18. משכך, פגמים בעצמת הראיות, ככל שקיימים יכול וישליכו על טיב מגבלות החירות בשלב המעצר- כך גם בנוגע לשאלה אמיתית של קבילות, מחדלים קיצוניים, גם אם ברגיל מקומם של אלו, כאמור לעיל, להתברר בתיק העיקרי.
19. דא עקא שבמקרה בפנינו- מדובר במי המואשם באישום המקום חזקת מסוכנות סטטוטורית; לא רק אישומים בסם- אלא אישומים בסחר והחזקה שלא לצריכה עצמית; מדובר ברף גבוה של אישום; לא זו אף זו- הסמים בהם מדובר הנם סמים סינתטיים (ללא קשר למאפייני ה'דוקטור'), כך שהם מחייבים נגישות לגורמי הפצה ומשכך לחברה שלילית.

20. במצב דברים זה רף העילה גבוה, ומצדיק, ככלל, מעצר, או למצער הפניה לתסקיר טרם שקילת המרת המעצר שמאחורי סורג ובריוח לחלופה שפגיעתה בחירות קלה יותר.

21. אם בכך לא די, בהחלטת השחרור בשלב החקירה (עמ"י 53229-08-24), שיקולים מהותיים בהחלטת בית המשפט לשחרר העורר היו כי מדובר בעורר צעיר, ללא עבר פלילי; דא עקא שמעניי בית המשפט הוכמן כי מדובר בעורר אשר הורשע ביום 16/1/23 בעבירות סמים (!!) וממתין לטיעון לעונש ליום 29/9/24; לכאורה- מבצע העורר את המיוחס לו בעודו מנהל הליך משפטי בו הוא נאשם בעבירת סמים, וממתין לגזירת עונשו; יש בכך ללמד כי מורא הדין אינו לנגד עיני העורר.

22. אם בכלל אלו לא די אציין כי ביום 10/9/24 במסגרת ההליך דן, כבר ניתנו הקלות לעורר עת נפתחו לו חלונות.
23. מהמוטעם לעיל עולה, כי בהינתן עצמת העילה ביחס לעורר הספציפי, הרי גם לו היו קשיים ראייתיים מהותיים בתיק, ספק אם התנאים בהם הוא היה מצוי היו כה מקילים.

24. על אחת כמה וכמה משלא מצאתי כי בטענות העורר יש להקים קשיים מהותיים, והחלטת בית המשפט קמא סדורה, דבר דבור על אופניו, בוודאי ביחס לשלב הדינוני, ולכללים החלים על שופט המעצרים.

25. אזכיר- יציאה לעבודה היא אמנם יעד ותכלית מוכרת, אך מצריכה רמת אמון גבוהה בנאשם, ועילה לשינוי התנאים אשר אינם מכבידים (בהינתן עצמת העילה) ממילא, בהם הוא מצוי; אך מובן כי בהמשך, לאחר שתתייבב החלופה, אולי לאחר בחינת שירות המבחן, ובחלוף זמן, ניתן יהיה לבחון הדברים. הערר נדחה.
ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.